

“JUDAS” De leugenkroniek van Astrid Holleeder

(Een analyse van het boek Judas: vanuit een ander oogpunt)

In maart 2015, beschuldigen de gezusters Sonja en Astrid Holleeder hun broer Wim Holleeder. Het zou gaan om de liquidaties van zijn gewezen criminele compagnon Sam Klepper op 10 oktober 2000, zijn vriend en mede-Heineken ontvoerder Cor van Hout en de botenhandelaar Robert ter Haak in januari 2003, vastgoedman Willem Endstra 17 mei 2004, de compagnon van Klepper, John Mieremet op 2 november 2005, de handelaar in vastgoed Kees Houtman op 2 november 2005 en kroegbaas Thomas van der Bijl 20 april 2006. Dit is een beschuldiging, die wanneer bewezen hun broer een levenslange gevangenisstraf kan bezorgen. Maar is het ook waar?

Om die beschuldigingen te ondersteunen verscheen er plotseling een controversieel boek op de markt, dat erop gericht leek om de verdachtmakingen kracht bij te zetten en de getuigen te steunen in hun beschuldigingen. Was dat nodig om de rechters een laatste zetje te geven of is er iemand die Astrid aanstuurt? De manier waarop ze haar minnaar, de topcrimineel Johan (de Hakkelaar) Verhoek, buiten het hele verhaal laat en ook de weigering om verklaringen af te leggen bij de rechter, omdat daardoor haar dubieuze rol in de nalatenschap van Cor van Hout naar buiten zou komen, is tekenend. Om nog maar niet te spreken over de manier waarop het boek 'Judas', door Peter R. de Vries werd gepresenteerd via *De Telegraaf* en het *NRC-handelsblad* en het verschijnen van De Vries in de televisie-uitzendingen van *De Wereld Draait Door* en *Late Night* met Humberto Tan.

Maar moet dit, zoals gezegd controversiële boek gezien worden als waarheidsgetrouw? Of is het de waarheid van Astrid Holleeder, de zus 'van' en wat zal blijken, iemand met een eigen agenda.

Ik heb het boek aandachtig gelezen en aantekeningen gemaakt over zaken waarvan ik weet dat ze anders zijn dan Astrid in haar boek beweert. Vanuit eigen ervaring, vanuit processen verbaal van getuigen over dezelfde feiten en andere verklaringen, afgelegd bij de politie en voor de rechtbank.

Vragen en gedachten over het boek Judas:

Proloog: College Tour (2012)

Hier wordt meteen al een statement gemaakt. Mijn broer was altijd al een crimineel geweest en mijn moeder vond dat ze hem levenslang hadden moeten geven.

Wat voor soort moeder is dat dan? Moeders zijn altijd vergoelijkend richting een misdadige zoon. Wat had hij dan allemaal gedaan om dat op te wekken? Of komt het uit de koker van Astrid?

Tap (Willem & Astrid)

Wat zegt deze tap nu werkelijk? Hier kun je alle kanten mee op.

De vrijlating (2012)

Het blijkt nu dat Astrid onder één hoedje speelt met Peter R. de Vries.

Astrid had toen al besproken met De Vries dat ze wilde dat haar broer nooit meer vrijkwam. Dit had te maken met onderhandelingen met de belastingdienst over 'de Goudsnipzaak'. Ze wist dat, als er een deal gesloten werd Wim erachter zou komen dat alle bezittingen er nog waren op het moment dat Cor van Hout werd geliquideerd. Ze zegt ook dat haar broer Wim Peter de Vries een rad voor ogen draaide, terwijl dat precies andersom was. Volgens Astrid werkte Peter mee aan het verhaal bij 'De Wereld Draait Door' met de boodschap over Wims gezondheid. Zij doet dan of zijn missie was geslaagd en hij iedereen met succes zand in de ogen gestrooid heeft. Maar Peter was van alles op de hoogte. Zij hadden een combine gevormd en waren bezig om Wim erin te trekken.

Hierna komt het verhaal over de dood van Stanley Hillis. En wat doet haar doorgewinterde criminele broer? Volgens Astrid, liet hij de auto stoppen, loopt een grote afstand vanaf de auto, gaat voor Astrid staan en met 'een verwilderde' blik in zijn ogen zegt hij:
“We hebben ze allemaal vermoord, allemaal?” Ja hoor, hij komt net uit de gevangenis, heeft zijn mond gehouden en gaat dat dan allemaal bekennen aan zijn zuster. Waarom? Met welk doel?

Verder maakt zij in dit verhaal al een duidelijk statement over Cor van Hout en zegt vooruitlopend en al meningvormend, dat Wim in staat was om zijn eigen familie te vermoorden en dat hij het leven van Cor had genomen. Waarom Wim daartoe in staat was vertelt ze (nog) niet.
Gelijk ook hier weer een stukje 'gemaakte' emotie. Wim die ernaar uit zag de volgende dag zijn eigen zoon te kunnen zien, terwijl Cor zijn eigen kinderen nooit meer zou zien.

Maar ook zegt ze, dat ze nu de kans had hem te vermoorden zonder DNA-sporen achter te laten door de boel in brand te steken. *Over criminele gedachten gesproken. Overigens heeft deze strafrechtadvocate geen idee van rechercheonderzoeken. Het gaat echt niet alleen om DNA-sporen.* Hier kun je ook lezen dat ze samen met Sonja, al bezig is haar broer erin te luizen. Ze geeft dat ook zelf toe. Ze zegt dat ze haar broer aan het belazeren is, maar legt ook nu weer de schuld bij hem. Zichzelf schoonpraten en hem beschuldigen van iets wat ze zelf doet. Ze zegt ook dat mensen die Wim probeerden *aan te pakken, in zijn opdracht waren vermoord.*

Peter (2013)

Hier, in dit verhaal komt nu duidelijk naar voren dat Peter R. de Vries vanaf het begin in het complot betrokken was. Hij was degene die Astrid een kaartje van de Criminele Inlichtingen Eenheid gaf. *Een kaartje met CIE erop?*

Astrid begint te zeggen dat ze niet wisten wie Cor doodgeschoten had, maar dat ze wel wisten wie zijn moordenaar was: hun bloedeigen broer. Maar ze zegt er niet bij hoe ze dat wisten.
Wel zegt ze hier zelfs dat haar broer was uitgegroeid tot een seriemoordenaar die tot aan zijn enkels in het bloed stond. Hoezo, stemmingmakerij? Niet van, 'zo zou het kunnen zijn, maar zo is het'. Maar toch begint ze zich al een beetje tegen te spreken. Over de liquidatie van Stanley Hillis en over de oude machtspositie van haar broer. *Welke oude machtspositie? Holleeder is altijd een meeloper geweest, geen leider. Niet met Cor van Hout, maar ook niet bij Klepper, Mieremet en Endstra.*

Astrid zegt dat ze advies ging vragen aan Peter R. de Vries, omdat zijn loyaliteit bij Cor lag. Zij vertelt ook dat Peter, na het overlijden van Cor, de enige geweest was die zich onbaatzuchtig en blijvend om Cors kinderen had bekommerd.
Onbaatzuchtig, Cor was nog niet onder de grond of Peter dook al met Astrid in bed en doet dat waarschijnlijk nog. En het is nog maar de vraag of dat al niet zo was toen Cor nog leefde.

Astrid zegt dat ze uitvoerig met Sonja de risico's van het delen van hun kennis met Peter besproken had. Zogenaamd omdat hij ondanks zijn vriendschap met Cor in Paraguay Frans Meijer had opgespoord. Maar Sonja twijfelde geen seconde aan Peter.
Nee natuurlijk niet. Peter was al van alles op de hoogte als bedpartner van Sonja. Overigens zegt Astrid er niet bij, dat de vriendschap tussen Cor en Peter de Vries ernstig bekoeld was door de affaire met Frans Meijer. Cor voelde zich echt belazerd door Peter de Vries. In haar zogenaamde gesprek met Peter de Vries is ze zowaar realistisch, dat men wel eens heel wat anders van haar zou denken en verwijt Wim dat hij iets zou doen, wat zij in werkelijkheid op dat moment zelf aan het doen was en wel op zeer geraffineerde wijze.
Steeds maar zeggen, Wim heeft die en die vermoord en wij zijn zo bang maar kunnen niet anders. Als je het maar vaak genoeg herhaalt en met emotie dan gaat iedereen het geloven. Op het eind van

het verhaal over Peter zegt ze eindelijk dat zij er een eigen agenda op na hield.

Deze keer zegt ze. Alleen deze keer?

Willem Holleeder: Bekende Nederlander (2012/2013)

Zij blijft doorgaan met stemmingmakerij, nu over het pistool op het hoofd van het zoontje van Sonja en het uitgelokte bandjesgesprek.

Sterven 1 (2013)

Astrid is bang dat Wim van een 'bevriende' pet te horen zou krijgen dat ze, Sonja en Astrid, met de politie praatten. *Holleeder had geen bevriende petten, hij werd constant in de gaten gehouden.*

De afspraak

Astrid maakt een afspraak met de CIE.

Astrid zegt na die afspraak dat ze kracht putte uit de wetenschap dat ze dit voor Cor deden.

Zij blijft maar constant doordrammen dat Wim, verantwoordelijk is voor de dood van Cor van Hout. *Waarom is dat? Moet de verdenking van iemand anders afgehaald worden?*

Op het eind verwijt ze de dames van de CIE, dat ze hun beeld over hoe het er in de onderwereld aan toe gaat baseren op maffiafilms zoals de Godfather, terwijl dat juist Astrid's beeld lijkt.

Mama (2013/1970)

Astrid probeert zichzelf steeds schoon te praten en haar broer te belasten. Duidelijk is dat de kinderen Holleeder een vreselijke jeugd hebben gehad, maar moet er wel bij vertellen dat dit bij veel meer gezinnen in Amsterdam gebeurde. Ik heb hetzelfde in mijn naaste omgeving gezien.

Astrid laat nu een beetje los over hoe zij zelf in elkaar steekt. Zij zegt over haar broertje Gerard: *"Ik regelde alles voor hem. Zo zette ik mijn fysieke achterstand om in geestelijk overwicht. Ik maakte gebruik van zijn zwakte."* Zij zegt verder: *"Ik was liever dader dan slachtoffer."*

Maar ze gaat nog verder. Naar haar zeggen sliep ze vanaf haar veertiende al met een Tefal mes onder haar bed en was ze van plan om haar vader te vermoorden. Zij had hier vaste plannen voor. Zij bekent hier ook dat niet Wim, maar zij degene was die haar moeder terroriseerde tot haar zestiende, toen zij noodgedwongen het huis moest verlaten. Zij sloot haar moeder zelfs op in de kast.

Cor en Sonja (1977)

Astrid vertelt dat het vanzelfsprekend was dat Cor precies deed wat hij wilde en dat hij aan Sonja niets vertelde. Cor zei: "Je mag wel alles eten, maar niet alles weten."

Sonja betrapte Cor vaak, terwijl hij actief was met andere vrouwen in seks-clubs. Dat maakte Cor niets uit. Ze was er om hem te verzorgen, meer zocht hij niet. Voor hem was een vrouw altijd een risico. Nee, een vrouw werd niets verteld en Sonja wist dus ook van niets.

Dit lijkt nu echt de ideale relatie. Echte liefde. Je kan echt merken dat Cor veel beter was dan Wim!

De Heineken-ontvoering

Ik zie in het verhaal nog steeds een Wim voor me die goed met zijn zussen omgaat, die praat over zijn lieve zusjes en hen complimentjes geeft.

Het is nu 1983, na de Heineken-ontvoering en de zussen zijn heel bezorgd. Niet alleen om Cor, maar ook om Wim. Nog steeds niets gemerkt van het tiranniseren.

Francis & Wim (2013/1983)

Direct na de dood van haar vader waarschuwden we Francis, dat ze Wim niet mocht vertrouwen. We vertelden haar niet waarom, maar ze begreep heel goed wat wij bedoelden.

En dat is geen indoctrinatie? Hebben ze ook gezegd dat ze uit moest kijken voor Peter de Vries die op de dag van de begrafenis met haar moeder lag te wippen?

Volgens Wim had Francis tegen een van zijn vriendinnetjes gezegd dat 'hij haar vader had gedaan.' *Dat zou best kunnen, dat had zij toch gehoord van haar moeder en haar tante? Dat zijn inderdaad woorden van een strafrechtadvocate, niet van een kind.* Hoe reageert Astrid op die ontboezeming? Op de van haar ondertussen bekende wijze. Als een volleerde crimineel draait Astrid hier een valse getuigenis voor 'Francis' in elkaar, terwijl Wim het alleen maar erg vervelend vindt dat Francis denkt dat hij haar vader en 'zijn' beste vriend heeft laten vermoorden.

Ook nu weer komt Astrid met haar beschuldigingen. Hij is de moordenaar van haar vader. *Probeert ze zichzelf te overtuigen? Ze zegt dat Wim een woordkunstenaar is. Wim, een woordkunstenaar? We hebben Wim allemaal en vaak horen praten maar hem daar niet op kunnen betrappen maar Astrid wel. Zij is niet voor niets strafrechtadvocate.*

Astrid gaat door met de beeldvorming van Wim.

Hij perst af, zonder dat ook maar één keer te benoemen. Alleen als je zijn achtergrond en zijn daden kent, kun je zijn woorden plaatsen en begrijpen. *Zo slim hebben wij Wim nooit ingeschat.*

Dan de manier waarop zij zegt, dat hij bepaalt of Sonja iets mag hebben of niet. De 'gunfactor'.

Volgens Astrid is Sonja een slachtoffer, zijn slachtoffer.

En dat terwijl zij op dat moment de hele familie aan het belazeren waren, samen met haar vriend Johan 'de Hakkelaar' Verhoek, Rob Grifhorst en Peter R. de Vries. Op groteske wijze wisten zij, ook de broers van Cor, Ad van Hout en Martin 'Remmetje' Erkamps, op het verkeerde been te zetten, door te verklaren dat er niets meer was omdat Wim alles ingepikt had.

En dan de tonatie opgeroepen door Astrid, zoals: *“Woorden die vlijmscherp door mijn ziel sneden”*, dat is pas een woordkunstenaar. Ze geeft er ook maar gelijk de betekenis van, meer nog, ze geeft een voorbeeld van wat Wim denkt!

“Dan worden ze net als mijn andere slachtoffers, net als Cor, geliquideerd.”

Ze weet nu ook al precies wat Wim denkt, of heeft ze het hier over zichzelf?

Hoe kun je iets verdraaien?

Wat zegt ze tegen Francis over Wim?

“Hij loopt te zeiken, dat jij wat gezegd zou hebben over Cor.”

Te zeiken? Francis had verteld dat hij haar vader vermoord heeft. Mag hij dan vragen of zij dat niet meer wil doen?

En, *“Sonja stond er verslagen bij, ontsteld door de bedreiging van haar dochter.”*

Wat was dan de bedreiging? De vraag of ze dat niet meer wil zeggen?

Haal je de 'komedie' die Astrid maakt eruit, wat blijft er dan nog over? Een pleidooi om mensen te overtuigen dat Wim een psychopaat en een moordenaar is, zonder tegenspraak van OM en de rechter. Astrid is tegelijk aanklager, rechter en beul.

In dit verhaal horen we nog meer bedreigingen van Wim. Wat dacht u hiervan?

Goedemorgen zussie, stukkie lopen.

Gijzelen in angst: de methode

Het verhaal van Astrid gaat verder: *“Ik koos voor samenwerking met justitie om zo mijn eigen koers te varen, om mijn 'dubbelspel' te kunnen spelen.”*

“Hij was een meester in het 'vooruit verdedigen' en hij begon daar al mee bij de keuze van het

misdrijf dat hij ging plegen.”

Is het niet zo, in plaats van haar broer, zichzelf beschrijft? Dit is nu precies wat Astrid deed en doet. Niet het gedrag van haar broer. Die is bepaald geen strateeg en ook nooit geweest.

“Waren ze hier niet van onder de indruk, dan maakte hij hun duidelijk dat op praten met de politie de doodstraf staat en dat hij daar altijd achter kwam via 'zijn petten'.”

Er is zoveel onderzoek gedaan naar corruptie in het Amsterdamse korps maar nooit was er ook maar de geringste link naar Wim. Ook nooit iets hierover gevonden bij huiszoekingen of fouilleringen.

In dit gedeelte praat Astrid, de Endstra-tapes na. Ze vertelt niets uit eigen ervaring maar wat ze in een ander 'leugenboek' heeft gelezen. Een boek over verklaringen van iemand die bekendstond als een persoon die zelfs nog kon liegen als hij floot.

Hier komt het weer, en let op de tegenstrijdigheid over het afluisteren:

“Hij is volledig op de hoogte van de opsporingsmethoden van justitie, anticipeert op hun manier van werken en zorgt ervoor dat geen traceerbare ontmoeting, geen observatie, geen zichtbaar contact, geen gesprek of telefoongesprek hem kan belasten.

Nee, natuurlijk niet. Die gesprekken of ontmoetingen waar Astrid op doelt vonden niet plaats.

“Voortdurend erop bedacht te worden afgeluisterd, zegt hij luid en duidelijk wat hij wil dat justitie hoort, het verhaal dat hij kan gebruiken om justitie op het verkeerde spoor te zetten. Het maken 'van tapjes' noemde hij dat. Wat justitie niet mag horen gebaart of fluistert hij, zodat het op de opnameapparatuur niet te horen valt.

Kijk eens aan, een zeer ervaren geheim agent, maar hoe in tegenspraak met de opgenomen tapes en de verklaringen over de bedreigingen en het op straat schreeuwen tegen Sandra. Het lijkt hier meer op iemand die prat gaat op zijn status als 'Bekende Nederlander'. Niet als iemand die moorden te verbergen heeft.

Op een heel geraffineerde manier breekt Astrid alle goodwill die haar broer in de loop der jaren heeft opgebouwd tot de grond toe af. Niet met bewijzen, die heeft ze niet, maar de manier hoe ze het neerzet. Het beeld dat ze steeds maar weer herhaalt tot je het wel moet geloven.

Hoe komt het toch dat niemand naar voren komt 'na deze ontboezemingen', van ja, dat is mij ook in relatie met Wim overkomen. Niemand! Was het dan alleen Sonja, Astrid, Sandra en Peter?

Ze dekt zich ook al in, door te zeggen dat er nooit iemand bij de gesprekken aanwezig was. Alleen Sonja was erbij? En die gesprekken voerde hij altijd 'fluisterend en gebarend', nooit hardop?

Als je Astrid zo hoort, waren ze altijd samen. Hij had hen getraind en zij communiceerden alleen via mimiek, door intonatie, door pauzes en door zwijgen. Al ons gedrag is communicatie.

Hoe ging het dan met hun gezinsleven? Wim was altijd onderweg, Astrid had haar praktijk en haar dochter. Sonja had de erfenis te beheren en ook de zorg voor haar twee kinderen thuis en haar gedachten bij 'Bo' en de adoptieouders.

En bij al die controles en geheimzinnigheid heeft Holleeder niets gemerkt van de overdracht, door Sonja, van de panden op de Achtergracht in Alkmaar, de koffers met geld en sieraden die door Thomas van der Bijl gestolen en later 'onder druk' weer terug gebracht zijn. De reis van Sonja naar Spanje om de 'Villa Francis' en de seksclub 'Selecta' over te dragen aan Rob Grifhorst. Ook merkte hij niks van Sonja's bed-avonturen met Peter R. de Vries. Hij heeft ook niks gemerkt dat Astrid alle onderhandelingen voerde met Johan 'de Hakkelaar' Verhoek over de overdracht van de panden in Alkmaar en het inzetten van de vele stromannen en vrouwen en hij heeft ook niks gemerkt van de sindsdien stevige (seks)relatie tussen Astrid en de Hakkelaar en nog minder van de regelmatige etentjes van de koppels Peter en zijn toenmalige vrouw Jaqueline en Astrid met Johan Verhoek. Was de controle dan toch niet zo waterdicht of is hier iets anders aan de hand?

Was broer Wim dan toch niet zo'n goede 'geheim agent'? Misschien niet, maar eigenlijk denk ik dat Astrid naar teveel maffiafilms heeft gekeken en/of dat genre boeken heeft gelezen!

Nu even over Johan 'de Hakkelaar Verhoek'. Kon die haar dan niet beschermen tegen het 'monster' Holleeder? Wat ik ook niet begrijp, al die tijd dat Wim vastzat, hoe ging het dan? Fluisterden ze dan ook met elkaar? Hoe ging dat dan. Ze hoefden geen angst te hebben, maar waren toch bang? Sprak Astrid met Johan Verhoek over de liquidaties die Wim had laten uitvoeren en gaf Verhoek dan advies als ervaringsdeskundige? Sprak Verhoek dan wel over de liquidaties die 'hijzelf' had laten uitvoeren? En als dat zo was, hoe stond Astrid als strafrechtadvocate daar tegenover?

Astrid geeft overigens wel een perfect staaltje van hoe zij hun communicatie voerden tijdens de overdracht van de panden op de Achtergracht in Alkmaar en waarschijnlijk ook over de verdeling van de erfenis na de dood van Cor. Kijk hier nog eens naar:

“De woorden die wij uitspreken, zijn slechts om justitie te misleiden, om ons verhaal op de tap te laten komen. Ook elk telefonisch contact. Omdat we weten dat de kans groot is dat wij getapt worden, wordt dit opsporingsmiddel alleen maar gebruikt om ontkenningen en gebrek aan betrokkenheid vast te laten leggen door justitie.

Precies wat Astrid weer doet met haar nieuwe boek 'Dagboek van een getuige'. Vastleggen wat je goed uitkomt, weer eisen gaan stellen en doorgaan met de slachtofferrol. Waar ze het in dat boek niet over heeft is hoe ze zichzelf beschermt. Wel heb ik haar zien rijden in een gepantserde auto van Johan Verhoek. Heeft Verhoek dan geen kogelwerende vesten voor hen? Of weten ze zelf ook wel dat die niet nodig zijn?

Hoe komt het toch dat ik Gerard steeds mis in het hele verhaal? Een paar 'episodes' terug, vertelde Astrid nog dat Wim al vroeg het huis uit was en daar niet meer kwam. Hoe terroriseerde hij hen dan. Was het niet Astrid die haar moeder terroriseerde en zelfs in de kast opsloot?

Op het eind van deze episode doet zij het voorkomen dat zij van Peter de Vries veel te grote en ouderwetse opnameapparatuur gekregen zou hebben. Volgens haar werkte dat niet en moest zij op zoek naar andere opname apparatuur.

Ouderwetse apparatuur van Peter de Vries, die zo begaan was met haar lot? Is dat dan dezelfde 'Peter' die Joran van der Sloot erin liet tuinen met de meest moderne beeld- en geluidsapparatuur? Is dat niet wat ongeloofwaardig Astrid? Peter was er vanaf het eerste moment bij betrokken en nu probeer je hem te verschonen? Waarom? Moet zijn dubieuze rol verborgen blijven?

Vanaf Astrids dertiende jaar was Wim al het huis uit. Nergens ben ik nog tegengekomen dat Wim haar terroriseerde, integendeel, alleen lieve dingen. *Wanneer heeft hij haar dan steeds geslagen?*

Jaap Witzenhausen

Hier laat Astrid nog eens goed zien hoe zij met haar moeder omgaat:

“Nee, jij hebt het goed gedaan!” schreeuwde ik tegen mijn moeder. “Jij bent je hele leven door het huis gemept. Je hebt vier emotioneel gehandicapte kinderen afgeleverd en nu ga je mij vertellen hoe ik mijn kind moet opvoeden? Dacht het niet! Jij bent de laatste die mij kan vertellen wat ik moet doen.”

Dan gaat ze door met te vertellen dat ze bij ieder contact met Wim gespannen was omdat hij haar bedreigde. *En zij was zo meegaand? Nog steeds niet gelezen dat hij haar mishandelde!*

Hier is Astrid zelf haar man Jaap Witzenhausen zwaar aan het bedreigen. Ze gooit hem in het zwembad en als hij eruit wil klimmen trapt ze steeds zijn vingers los van de rand van het zwembad. Dan pakt ze het grootste en scherpste mes uit het messenblok, zwaait het mes in zijn richting en vraagt hem: “Wil je er nog steeds uit?”

Typisch hoe ze haar eigen gedrag kan nuanceren. Als Wim iets zegt dan schreeuwt hij, maar als ze zelf doodsbedreigingen uit dan 'vraagt' ze iets. Zag Jaap Witzenhausen dat ook zo?

Gelukkig kwam hun dochttertje 'Miljuschka' eraan die vroeg wat zij aan het doen was. Nu haar kind erbij was kon ze niet verder gaan met wat ze van plan was en vertelt in haar eigen woorden: “Kom er maar uit” zei ik tegen Jaap. “Ik zal je niets doen. Dat kan ik Mil niet aandoen.”

Kreeg dat kind geen trauma nu ze erbij geweest was dat haar moeder haar vader met de dood aan het bedreigen was? Nu we het toch hebben over de bedreigingen, tot nu toe is de enige die ik iemand met de dood zie bedreigen, 'de angstige zus' Astrid!

In de tijd met Jaap Witzenhausen, had Astrid ook al een gesprek opgenomen met één van Jaaps minnaressen. Astrid sprak met haar af en nam het gesprek heimelijk op. Kennelijk had ze toen al de beschikking over goede opnameapparatuur? Hoe strookt dat dan met het verhaal over Peter?

Bo

De situatie en het weggeven van 'Bo', heb ik al beschreven in het gerechtelijke stuk. Ik schreef daarin dat het totale leugens zijn en Astrid juist de grote animator was achter het uit huis plaatsen van Bo.

En ja hoor, Astrid ging alles regelen, alleen legt ze hiervoor de schuld bij Cor.

Lees wat haar moeder hierover zegt:

“Haar eigen kind weg doen? Is dat wat je zegt? Zijn jullie wel goed bij je hoofd? Je eigen kind? Omdat ze er anders uitziet? Jullie moesten je schamen dat je alleen zo denkt!”

En dan krijgt Wim weer de schuld. Hij zegt volgens Astrid, dat Cor het zo besloten heeft. *Niemand anders dan Astrid heeft dit zo gepland en uitgevoerd. Zij verbood Sonja naar het ziekenhuis te gaan. Cor wist niet eens dat ze haar weg gingen brengen naar een adoptiegezin.* Die schuld neemt Astrid niet op zich. Nu krijgt Sonja de 'zwarte piet' toebedeeld.

“Dus Cor weet het niet?” vroeg ik. “Hij hoeft niet alles te weten. Het is ook mijn kind, hé. Ik heb haar negen maanden onder mijn hart gedragen!” snoerde ze mij de mond.

En Cor? Die ging vanaf dat moment steeds meer drinken. Is dat vreemd?

Advocate

Astrid Holleeder studeerde in 1995 af. Op voorspraak van Wim wilde Bram Moszkowicz haar patroon zijn. Wat blijkt verder nog uit deze episode?

In ieder geval dat Astrid al in 1995 doet voorkomen of ze al afscheid heeft genomen van Wim. En in 2003 hadden de dames zich al voorgenomen dat, op het moment dat Wim erachter zou komen dat alle geld en bezittingen er nog waren toen Cor vermoord werd, hij opgeofferd zou worden.

Op 3 juli 2007 belde Astrids secretaresse dat de rechter-commissaris bij haar in kantoor was voor huiszoeking. Het had te maken met het witwassen van het Heineken-losgeld. Zij zegt: “Dus het heeft weer met mijn broer te maken?”

“Nee, uw broer is geen verdachte”, antwoordde de rechter-commissaris.”

Nu begreep ik er helemaal niets meer van.

“Heeft u mij wat te vertellen?” vroeg PM.

Astrid kruipt in de slachtofferrol met het verhaal dat ze tegengewerkt wordt door justitie. *Wat ze vergeet te vertellen is, dat zij 'verdachte' was in het Goudsnip-onderzoek over de nalatenschap van Cor van Hout. Ook vertelt ze nog steeds niet dat zij juridisch alles geregeld had voor de overdracht van de panden op de Achtergracht en nog wel aan stromannen en vrouwen van Johan 'de Hakkelaar' Verhoek, die ook nog haar minnaar werd of dat reeds was.*

Petten (2013)

Komt ze met een heel vaag verhaal over hoe en waar ze het zendertje verstopte, om toch maar weer haar broer in het diskrediet te brengen. Want wat is die man slecht:

“Ik moet opschieten, want ik kon hem niet laten wachten, dan werd hij woest en begon ik het gesprek met een achterstand.”

Tegen de CIE zegt ze:

“Ik kan jullie de waarheid vertellen, maar als je een uur met hem zit ben je ervan overtuigd dat de werkelijkheid die hij jou voorspiegelt de waarheid is. Dan denk je: die zusters zijn gek, die arme man heeft niks gedaan.”

Nee, Wim is tegen iedereen aardig en vriendelijk behalve tegen hen. Natuurlijk is hij, net als ieder ander mens, iemand met luimen. Niet iedereen is altijd even vriendelijk. Maar vergist iedereen zich?

Bij het gesprek met de CIE-vrouwen wordt het duidelijk dat ze doodsbang is om de controle te verliezen, precies zoals ze dat doet bij de verklaringen in de Goudsnip-zaak en weer weet Astrid precies wat anderen denken. Maar dan wel zo dat het in haar straatje te pas komt.

Dit is wat ze denkt:

Uiteindelijk keek ze me een beetje meewarig aan, alsof ze dacht: wat triest als je zo wantrouwig door het leven moet gaan. Ze doet net of het een verdienste is.

Maar wie is nu eigenlijk de crimineel van de familie Holleeder? Astrid geeft het zelf aan: *We zijn hetzelfde Assie zei Wim minstens één keer per week tegen me en het deed me twifelen of ik hem dit wel aan mocht doen. Want het was waar, we waren in vele opzichten hetzelfde. Wim en ik leken sprekend op elkaar qua karakter en doen en laten.*

Ook nu komt ze weer met de stelling dat hij iedereen verraadt en mensen heeft vermoord. Maar ook nu weer met geen enkel bewijs. Ook niet over zijn gedrag. Kijk hoe hij tegen haar praat.

Afspraken met Betty (2013)

Volgens Astrid, huilde ze veel en was ze prikkelbaar en agressief.

Dat strookt precies met wat ze tijdens de vragen in het Goudsnip-onderzoek deed. Boos en agressief reageren, zodra er maar één vraag gesteld werd die haar niet aanstond.

Daarna vertelt Astrid dat hij Cor gedaan heeft: *Met precies dezelfde woorden die 'Francis' uitsprak tegen haar vriendinnen. Van wie zou 'Francis' dat gehoord hebben?*

“Hij heeft Cor laten vermoorden, zijn eigen zwager.” zei ik. Ik vertelde voor welke liquidaties Wim nog meer verantwoordelijk was.

Ze vertelt niet hoe zij dat weet, wie de andere geliquideerden zijn, ook niet hoe zij dat weet en wat voor bewijs ze daarvoor heeft.

Nu de afspraken zijn gemaakt vertellen ze tegen Gerard dat ze tegen Wim gaan getuigen. Gerard was daar faliekant tegen, waardoor Sonja zich ook wil terugtrekken.

Astrid weet Sonja op haar gebruikelijk manier toch over te halen mee te gaan naar de CIE, door tegen Sonja te zeggen dat ze maar beter mee kan gaan omdat Wim al met haar begonnen zou zijn. Goed is het dan om te weten dat Wim er net achter was gekomen dat hij, in zijn optiek, al bijna tien jaar belazerd was. Terecht of niet terecht, hij dacht een soort van claim te hebben op het gedeelte van Cor. Het is in ieder geval niet vreemd dat hij denkt daar enig recht op te hebben gezien de geschiedenis. Was het niet mogelijk om hem dat op de een of andere manier te vertellen?

De afpersing van Sonja (2013)

Volgens Astrid, had Wim nagenoeg berooid de gevangenis verlaten. Volgens haar had hij ooit veertig miljoen. Ook had hij, nog steeds volgens haar, door de ontneming van zeventien miljoen en ex-vrienden die hem bestolen hadden bijna niks meer.

Die zeventien miljoen is niet ontnomen, want Wim had niets. En wat de diefstal door ex-vrienden van Wim betreft het volgende: als hij echt zo'n grote crimineel zou zijn waar iedereen bang van is, zou hij dan niet in staat zijn om op een korte termijn zijn geld terug te krijgen?

Astrid zegt dat Wim steeds verder gaat. Vanaf eind 2012 komt Wim regelmatig bij Sonja langs met de vraag: Waar is het geld?

Ja, Wim zal vast wel naar dat geld gevraagd hebben. We hebben het nu over de periode nadat in de kranten had gestaan dat Sonja vervolging had afgekocht voor 1,1 miljoen euro. Toen wist Wim dat er geld was. Maar of je dat moet zien als afpersing of als een poging wat van het geld te krijgen, waarvan hij dacht dat het hem toekwam?

Wat zegt Wim daarover:

“Ze zegt dat ze niets heeft, maar ik geloof het niet. Ze is echt een gluiperd, ze wil alles voor zichzelf houden, maar ik kom er wel achter.”

Het klopt ook wat hij zegt. Sonja wilde alles voor zichzelf houden. Ook aan Ad van Hout, die toch echt in het testament stond, en aan zijn halfbroer Martin 'Remmetje' Erkamps heeft ze niks gegeven. Wat ik me nog steeds afvraag, waar wordt Sonja hier afgeperst?

Volgens Astrid, ging Wim uit van de herhaling, kwam hij elke dag langs om dezelfde boodschap te brengen: “Zij heeft mijn geld en dat geld is van mij gestolen.”

Dat is precies wat Astrid zelf doet, iedere episode hetzelfde herhalen. Dat Wim zijn vriend Cor heeft vermoord en ook anderen en ook dat hij de hele familie bedreigt en terroriseert.

Maar ook hiervoor geldt: er is geen sprake van welke bedreiging dan ook, terwijl hij volgens Astrid toch elke dag langskwam.

Ritchie (2013/2003)

In 1992 kregen Sonja en Cor een zoon. Hij was zeven toen Wim hem een pistool op zijn hoofd zette om Sonja en mij te dwingen te vertellen waar Cor verbleef, zodat hij hem kon liquideren.

Dat is nog wel het grootste onzinverhaal van wat ik hier tot nu toe heb gelezen.

In 2000 was Cor nog heel 'alive and kicking' en op diverse 'criminele' fronten actief. Maar ook, waarom hebben noch Sonja, Astrid, maar vooral Ritchie dit niet verteld aan Cor.

Denkt iemand nu echt dat Cor, met een hele organisatie achter zich, dit zou accepteren of dat Wim dit zou durven doen bij een kind van Cor. Maar ook, waarom zou Wim moeten weten waar Cor verbleef, ze maakten nog regelmatig een afspraak om bij te praten.

Overigens wist iedereen in het 'wereldje' dat Cor met Lisette 'Nappe' Knoop ging, net zoals men wist dat hij die villa in Nigtevecht gekocht had.

Hier doet Astrid het voorkomen dat Wim zijn neefje Ritchie zou haten omdat deze zich helemaal afzijdig hield van Wim. *Als dat al zo was, hoe zou dat dan komen? Misschien omdat Astrid hetzelfde tegen Ritchie gezegd heeft als tegen Miljuschka, dat ome Wim zijn vader heeft vermoord?*

Steeds maar weer de insinuaties over waar het Wim in de optiek van Astrid om ging, geld! Dit alles door zogenaamde verhalen maar door geen enkel bewijs gestaafd. Ook nu weer, waarom heeft Astrid deze verhalen dan niet opgenomen. Zoveel getuigen of waren ze allemaal bang van Wim?

Sonja zou gezegd hebben:

“Ik wil niet dat hij in de auto van Ritch rijdt, As. Hij is bezig met de handel in drugs en gekkigheid. Ik wil niet dat Ritch' auto daarvoor wordt gebruikt. Hij heeft afspraken met drugsklanten en straks ziet justitie Ritch' auto en denkt dat hij daarmee te maken heeft.”

Hoe kun je iets verdraaien? Het was niet Wim die in de drugs zat, maar Cor. Juist omdat Cor in de drugshandel ging trok Wim zich van hem terug en ging met Willem Endstra in zee. Dit omdat hij dacht daarmee een normaal legaal leven op te kunnen bouwen.

Hier zegt Astrid dat Sonja alles met hem had meegemaakt en gedeeld, zoals de nasleep van de Heineken-ontvoering. Sonja ging elke week, soms twee keer per week naar Parijs op bezoek. *Het wordt steeds duidelijker dat Astrid nu alle 'slechte' kwaliteiten en daden van Cor op haar broer Wim gaat projecteren. Sonja ging wel naar Parijs op bezoek, maar dat was naar Cor, niet naar Wim. Haar moeder ging soms mee voor gezelschap. Dan kon die gelijk bij Wim op bezoek.*

Het ging niet om het autootje van Ritch, waar Wim het over had, maar over de afwikkeling van de erfenis. Astrid probeert hier weer op een geraffineerde wijze het beeld van een doortrapte crimineel neer te zetten die zijn familie bedreigt en afperst.

Helaas werd ook dit niet opgenomen en dat terwijl hij volgens haar, elke dag voor de deur stond!

Pikkie pikkie (1993)

Astrid beschrijft hier hoe Sonja, haar man Cor, steeds aan het bestellen was als hij dronken thuis gebracht werd. Ze pakte iedere keer tussen de vijfhonderd en tweeduizend gulden uit zijn broekzak. Toen Cor haar betrapte terwijl ze op weg was naar zijn broek, 'lachte' hij en zei 'lachend':

“Je was op weg naar mijn broekzak, vuile zakkenroller.”

Lachte hij? Volgens vrienden van Cor kreeg Sonja, net als vele anderen, regelmatig klappen van Cor en dan zou hij aan het lachen zijn, terwijl hij erachter was gekomen dat zij hem veelvuldig aan het bestellen was? Het was niet voor niets dat hij steeds grote geldbedragen miste na dronkenschap.

Een kniesoor die daar op let. Volgens Astrid, bedoelde Sonja het alleen maar goed. Sonja bestal haar Cor alleen maar en dat jarenlang, als spel, want dat gaf evenwicht aan de situatie? Het ging wel om een aanzienlijk bedrag in de loop der jaren. Maar hoeveel was dat aanzienlijk bedrag dan?

Ook nu weer vertelt Astrid niets over de twee koffers met geld en sieraden en ook niets over de 32 en zelfs later 40 kilo goud, die Ad van Hout van zijn broer Cor bij Sonja moest brengen.

De eerste aanslag op Cor (1996)

Over de dader: Sonja keek hem recht in het gezicht, het staat voor altijd in haar geheugen gegrift.

Toch vreemd dan, dat de vermoedelijke dader niet door Sonja herkend werd, dit terwijl hij wel degelijk herkend werd van beelden, gemaakt door bewakingscamera's, door zowel zijn ex-vriendin en door politieagenten die goed bekend waren met de verdachte. Door de pertinente ontkenning van Sonja werd deze man vrijgesproken ondanks meerdere aanwijzingen dat hij daar op dat moment in de buurt was. Het leek er sterk op dat Sonja niet wilde dat deze man erbij betrokken werd.

Sonja bekommerde zich na de aanslag totaal niet om Cor, terwijl ze wist dat de dader al weg was, en rent met Ritchie in haar armen naar haar huis. Cor stapt uit de auto, maar hij was door zijn verwondingen gedesoriënteerd, zodat hij de tegengestelde richting uitliep. Na een paar honderd

meter werd hij door burens opgevangen en naar huis terug gebracht. Daar ging hij verdwaasd en hevig bloedend in het trappenhuis van nummer 22 zitten, totdat de ambulance was gearriveerd.

Waar was Sonja dan al die tijd? Ritchie was toch al veilig binnen bij haar moeder Stien? Was ze dan niet benieuwd hoe het met Cor was? Nog vreemder is, dat toen Cor werd opgehaald met de ambulance Sonja er niet naar toe ging en ook niet mee ging naar het ziekenhuis. Nee, Sonja ging pas naar het ziekenhuis toen ze hoorde dat de operatie achter de rug was en zelfs toen moest ze nog door Astrid worden overgehaald. Dat kon niet anders, het zou teveel opvallen als ze ook dan niet naar het ziekenhuis zou gaan. Een vreemde reactie na een aanslag op haar grote liefde!

Na de aanslag op Cor in 1996 zorgt Wim, samen met zijn vriendin Maaike Dijkhuis, ervoor dat Cor met zijn gezin terecht kon in het plaatsje 'Le Lavandou' aan de Cote d'Azur.

Wim gaat met Maaike terug naar Nederland, omdat hij uit wil zoeken 'welke personen' er achter de aanslag op Cor zaten, omdat Wim ervan overtuigd was dat hij ook gevaar liep vermoord te worden.

Astrid dacht 'toen' dat Klepper achter de aanslag op Cor zat, alleen geeft ze hier een heel vreemde uitleg van. Hoe dan ook, Wim heeft een groot bedrag betaald aan Klepper en Mieremet om de dreiging van nieuwe aanslagen weg te nemen, terwijl Cor de oorzaak van die problemen was.

Astrid had hier een totaal andere mening over. Lees nog maar eens na, welke rare ideeën deze strafrechtadvocate heeft over de uitvoering van het recht. Is het niet zo dat de politie een dergelijke zaak moet uitzoeken en zo mogelijk oplossen? Deze dame denkt dat ze een rol speelt in 'Penzoa'!

Op het eind van deze episode komt Astrid weer met hetzelfde onzinnige verhaal om stemming te maken. Hij, 'Wim', wilde weten waar Cor verbleef? Waarom zou hij dat willen weten? Als hij iets had willen doen, wat dan ook, dan was toch de beste mogelijkheid geweest in Frankrijk terwijl Cor aan het herstellen was. Wat me meest intrigeert waarom Sonja met haar bezoeken aan Cor stopte, nadat hij vanuit Frankrijk naar België was vertrokken. Volgens Astrid was dat voor de kinderen die ze niet steeds alleen kon laten. Maar die werden toch steeds door moeder Stien opgevangen?

Amstelveen (1997)

Na een aantal weken regelde Wim via Willem Endstra voor Sonja een woning in de Anton Struikstraat, zodat ze in ieder geval met de kinderen een eigen plek had. Ze was blij met de steun en hulp van Wim. Hij liet haar, en dus Cor, toch niet helemaal vallen.

Sonja kon in Amstelveen een woning aan de Catharina van Renneselaan krijgen. Omdat Wim haar ook geholpen had met de woning aan de Anton Struikstraat vroeg ze hem mee te gaan. Hij klom op het afdakje van het huis om de woning van binnen te bekijken en vond dat het er goed uitzag. Hij adviseerde Sonja om de woning te nemen.

Dus eerst regelt Wim dat Sonja een eigen woning kan betrekken. Daarna neemt ze Wim mee om een woning te gaan bekijken waar ze met Cor gaat wonen. Maar een paar weken voordien dan? Toen stond Wim toch steeds bij Sonja voor de deur met de dringende vraag waar Cor verbleef?

Er was nog een ander probleem. De vorige huurder vroeg een overnamesom. Sonja had geld nodig en vroeg Wim om het geld dat ze van Cor, 'pikkie pikkie' had afgepakt en bij hem in bewaring had gegeven. *Als ik het goed begrijp, is 'pikkie pikkie' een eufemisme voor gestolen. Toch komt het me vreemd voor dat Sonja haar aanzienlijke 'gestolen' kapitaal bij Wim in bewaring had gegeven, Wim die ze, naar de woorden van Astrid, toen al niet vertrouwden en die hen constant terroriseerde.*

Cannes (1997)

Astrid beschrijft dat ze een jaar na de aanslag op Cor samen met Sonja noodgedwongen bij John Mieremet en Ria Eelzak op bezoek gingen. Maar alleen omdat die toevallig ook in Cannes op

vakantie waren.

De dames waren gezellig aan het keuvelen met Mieremet, terwijl ze haar broer verwijt dat die hetzelfde doet. Overigens, het was niet Mieremet, maar Klepper die de opdracht voor de aanslag op Cor gaf. Mieremet wist eerst nergens van af en ging samen met Wim op zoek naar de dader.

Leven na de aanslag (1996/1997)

Na de aanslag gingen Cor en Sonja gescheiden wonen. Cor in een vrijstaand huis in Vijfhuizen in de Haarlemmermeer en Sonja in Amstelveen, want Sonja vond samenwonen onverantwoord.

Wat hield Sonja toch van Cor. In ieder geval wel van van zijn geld. Daar waren afspraken over.

Wim krijgt alles in de schoenen geschoven. Op 6 oktober 1997 wordt er een inval gedaan bij Cor van Hout en in het verlengde daarvan ook bij Wim Holleeder op verdenking van hasjhandel, witwassen en deelname aan een criminele organisatie.

Astrid reageert boos en geïrriteerd omdat Wim haar belt voor juridische bijstand omdat hij zijn eigen advocaat Bram Moszkowicz niet kan bereiken. Let wel, Wim had niets met de drugshandel van Cor te maken, maar Astrid houdt Cor de hand boven het hoofd en laat haar broer vallen als een baksteen. Alle (mis)daden van Cor worden vergoelikt en/of bij Wim in de schoenen geschoven.

Om nog even terug te komen op het 'consigliere' zijn van Astrid. Zij had er blijkbaar geen enkele moeite mee om het 'kort geding' in de zaak van Cor van Hout bij te wonen. Ook na de deal die Cor gesloten had met Fred Teeven trad ze voor Cor op als advocaat. Anders dan bij Wim was ze nu niet boos, ze gaf hem zelfs een kus. Is dit werk en privé gescheiden houden? Het is toch Cor die steeds weer alle ellende veroorzaakt? Niet alleen voor Wim, maar ook voor Sonja en haar kinderen.

Astrid stipt nog even aan, ook weer zonder bewijs, dat Holleeder zou lekken naar de politie, via 'zijn petten'. Waarom zou hij? Hij wist toch niet waar Cor zat? Hoe wist hij dan wat er allemaal gebeurde in Vijfhuizen? Via zijn petten? Dan had hij niet hoeven te lekken. Er was inderdaad een lek vanuit Vijfhuizen, iemand die contact had met de politie, maar dat was Wim niet!

Rob

De naam Holleeder trok als een magneet nieuwe cliënten aan: “Ben jij echt een zus van Willem Holleeder? Wauw, wat geweldig, hij is mijn idool.” Het imago dat Wim met name onder zijn wat lichtere collega's had, straalde positief op mij af. Ik had nog nooit meegemaakt dat mijn naam niet tegen, maar voor me werkte.

Hier komt toch haar familieband met Wim haar wel goed uit. Als het wat oplevert distantieert ze zich niet van hem. Gelijk daarop regelt Wim voor haar een plek bij het advocatenkantoor van Vincent Kraal omdat zij in breder verband wil gaan samenwerken met andere strafrechtadvocaten.

Ook bij het nieuwe advocatenkantoor toont ze haar ware aard door 'stante pede' een verhouding te beginnen met een collega die al snel resulteerde in een relatie en samenwonen.

Om zich in te dekken, zodat die relatie, een mede-advocaat niet later zal gaan getuigen dat er niets aan de hand was in de verhouding tussen Wim en zijn zussen, vertelt ze maar gelijk dat alles in het geheim besproken werd, zodat hij niets zou merken. Ook nu weer, werd ze steeds bedreigd, maar helaas werd er niets opgenomen. Het enige bewijs dat ik zie is een broer die voor haar klaar staat.

De ontvoering van Gerard (1999)

Nu volgt het spannende verhaal over de ontvoering van haar broer Gerard door twee personen die zich voordeden als politieagenten en haar rol daarin. Zij ging mensen afbellen of ze de politie moesten inschakelen. Volgens Astrid stuurde ze Sonja met haar toenmalige vriend Rob, een ex-smeris en nu advocaat, om aangifte te doen op het politie-bureau in Amstelveen. Volgens haar belde Wim, die door Gerards vrouw 'Lydia' was ingelicht en hij vroeg aan Sonja wat er aan de hand was.

Gerard is ontvoerd. Ik ben nu op het bureau om aangifte te doen, antwoordde Sonja.

“Wat? Niks ervan! Weg daar! Geen aangifte doen!” reageerde Wim.

“Oké,” antwoordde ze. “Kom Rob, we moeten weg.”

“Maar we moeten nog aangifte doen, er komt zo iemand aan.” zei hij verbaasd.

“Het mag niet, kom we gaan,” zei Sonja en liep weg

Dan volgt een heel verhaal dat als Wim iets zei moest hij daar ook naar luisteren, zij allemaal.

“En Gerard dan? Wat als er wat met hem gebeurd?” vroeg Rob me vol onbegrip later op de dag.

“Dat is Wims beslissing. Sonja beslist niet. Jij ook niet. Jij mag je er niet mee bemoeien.”

Dan begint ze Cor de schuld te geven van de ontvoering van Gerard. Volgens haar zei Gerard tegen Cor. “Ik weet dat jij het was Cor. Ik hoef daar niet over te praten en ik hoef je ook niet meer te zien.” Astrid zegt ook: Volgens mij had Gerard gelijk en was Cor verantwoordelijk voor zijn ontvoering. Gerard had uren met zijn ontvoerders doorgebracht en ze van top tot teen kunnen bestuderen. Geen enkele ontvoerder had Gerard onder die omstandigheden laten leven, behalve als ze daar instructie voor hadden. Van Cor. Cor koos met zijn daad nadrukkelijk partij voor Van Essen in zijn conflict met Endstra en dat plaatste hem tegelijkertijd recht tegenover Wim.

In tegenstelling tot wat Astrid schrijft is er wel degelijk aangifte gedaan van de ontvoering van Gerard. Dat is gedaan door Gerard en Marcel Kaatee, die na de ontvoering, samen met moeder Stien, zus Sonja en de vriendin van Wim, Maaïke Dijkhuis naar het bureau zijn gegaan.

Het hele verhaal van Astrid over de ontvoering van Gerard rammelt. Ze geeft een totaal andere versie dan wat er echt gebeurde. De ontvoerders stelden zich niet voor als politieagenten, integendeel, Gerard werd wakker omdat er een gewapende man in zijn kamer stond. De man sloeg hem met een pistool op zijn hoofd en zei: “tekenen”, pas later kwam de tweede man erbij. Gerard moest met de ontvoerders mee naar zijn werk bij speelautomatenhal Molensteeg, waar ze zijn baas, Marcel Kaatee, in zijn eigen huis in het bijzijn van vrouw en kind bedreigden. Ook Kaatee moest een papier van lening ondertekenen.

Hierop namen ze Kaatee mee naar kantoor, moest hij de kluis openmaken en de weekomzet van meer dan 75.000 gulden afstaan. Later werden zowel Marcel Kaatee als Gerard afzonderlijk vrijgelaten. In het boek 'Verraad' van Jan Meeus staat de reactie van Holleeder toen die om vijf over half twaalf met Marcel Kaatee belde:

De Neus was in paniek:

“Marcel, niet ernaar toe gaan. Niet ernaar toe gaan, ze gaan je pakken.”

“Ze hebben me bedreigd,” legde Marcel hem uit. “Ik moest geld halen. Dat heb ik gedaan en toen hebben ze Gerard los gelaten.” Marcel vertelde dat hij onderweg was om Gerard op te halen.

“Kijk uit dat ze je niet opnieuw pakken,” zei Willem.

“Aangifte doen. Eerst mijn broer ophalen, aangifte doen en dan eh...”

De Neus was in paniek geweest, maar nu zijn broer vrij was, probeerde hij de zaak onder controle te krijgen.

Gerard suggereerde dat Sam Klepper de opdracht gegeven had voor de kidnap. Willem geloofde daar niks van. “Weet je zeker dat het DAT is,” vroeg hij nogmaals. “Volgens mij wel,” antwoordde Gerard. “Dat gevoel heb ik. Tenminste dat werd mij duidelijk gemaakt.”

De jongere Holleeder kreeg bijval van Kaatee. Willem kon het niet geloven: “Dat is onzin, dat is allemaal onzin, onzin, onzin, onzin.” Hij belde met Maaïke. Zij dacht dat Marcel en Gerard gelijk hadden. Sam Klepper had Maaïke namelijk die ochtend gebeld. Hij wist al dat Gerard ontvoerd was. “Mmm,” aarzelde Willem. Dit kon niet waar zijn.

Holleeder vond dat ze aangifte moesten doen, Endstra had dat liever niet. Als eigenaar van de gokhallen besliste hij: het was uiteindelijk zijn geld. Kaatee raadpleegde advocaat Bram Moszkowicz. Uitkomst van het overleg was dat Gerard en Marcel toch aangifte zouden doen. De naam van Endstra zou niet worden genoemd, die van Willem Holleeder wel. Tot vroeg in de avond bleef Willem bellen. Met Marcel en met Gerard: of ze al naar de politie waren geweest om aangifte te doen?

Hoe moeten we dit verhaal nu plaatsen? Gewoon weer als een verhaal vol leugens, erop gericht om haar broer Wim zwart te maken? Feiten: de telefoongesprekken van Wim zijn getapt en in zijn proces ingebracht. De gesprekken bevestigen het verhaal zoals verteld door Meeus en eerder geplaatst in 'Vrij Nederland'. Wat nog meer opvalt is dat in die verhalen Astrid nergens voorkomt?

De tweede aanslag op Cor (2000)

We komen nu op het verhaal over Wim die bij Ritchie een pistool op het hoofd zet.

Hij ging achter Ritchie staan, legde zijn arm om zijn nek, haalde een pistool uit zijn zak en richtte dat op zijn hoofd, "Hé, lieve Ritchie!" riep hij. Hij keek mij aan en siste: "Vertel me waar hij is!"

Raar, dat zij hoort dat hij sist maar Ritchie niet? Ook raar dat het om dezelfde Ritchie gaat. De flapuit die tegen de politie vertelt waar het verstopte geld van zijn vader ligt, maar tegen niemand iets zegt over, wat toch een grote indruk op een kind moet maken, zijn oom die een pistool op zijn hoofd richt. Het is toch ongeloofwaardig dat zijn oom een hand om zijn nek legt, hem roept, daarna tegen zijn tante sist, dat de jongen dan niet omhoog kijkt en het pistool ziet?

Astrid is altijd degene, en zij alleen die alles hoort en ziet wat Wim aan 'slechts' doet. Niemand anders. Wim roept "Hé, lieve Ritchie," maar het kind kijkt hem niet aan. Moeder Stien is nu ook weer 'toevallig' in de keuken, dus ook zij hoort Wim niet roepen en sissen? Tegen iedereen horen we Wim op een lieve manier praten. Tegen zijn moeder, zus Sonja, broer Gerard, zijn neefje en nichtje, tegen Astrid zelf, maar alleen tegen Astrid toont hij zijn andere gezicht.

Of is het Astrid die zit te liegen? Is dat Astrids agenda?

Als alles zou kloppen wat Astrid hierover zegt, waarom hebben ze dat niet tegen Cor gezegd? Cor had geld en mensen om zich heen en zou zeker maatregelen genomen hebben als wie dan ook, zijn kinderen zou bedreigen. En laten we wel wezen, Wim was al helemaal geen partij voor hem.

Het wordt nog gekker. Even later zou Wim weer een pistool op of boven het hoofd van Ritchie gericht hebben. Maar ook nu weer, Ritchie merkt niets. Ze komt nu met een opmaat, dat er een ander kind boven aan de trap alles had gezien? Maar waarom zegt ook dat kind niks tegen haar vader en moeder? Of tegen wie dan ook? Waarom vroeg Astrid haar niet of ze wat had gezien? Volgens haar, had Sonja tegen Cor gezegd dat het weer begonnen was. Wat was er dan weer begonnen? Het zou toch logisch zijn dat Sonja aan Cor zou vertellen dat Wim tot twee keer toe bij zijn zoon een pistool op zijn hoofd gezet had? Maar zegt Astrid:

"We vertelden Cor niet alles, vooral niet over alle bedreigingen, omdat we bang waren voor een oorlog waarin wij en de kinderen ook zouden sneuvelen, maar Cor wist dat Wim en Mieremet doorgingen. Ik begreep niet waarom Cor niets deed."

En wat blijkt: Wim was al lange tijd niet meer langs geweest, toen op 21 december 2000, Cor voor "zijn" woning werd beschoten. Cor riep gelijk tegen de politie dat Wim daarachter zat.

"Zijn woning? Het was toch de woning van Sonja? En Wim wist toch niet waar Cor was?"

Astrid komt dan met het verhaal dat hij het bewijs na 22 september 2002 kwam brengen. Ze vertelt dat kort na het interview over 'De bankier van de onderwereld', bij John van den Heuvel werd

ingebroken. Volgens haar hadden Endstra en Wim een paar 'Joegoslaven' bij Van den Heuvel naar binnen gegooid. Zij zegt dat Wim haar een print, van de aantekeningen die Van den Heuvel had gemaakt liet lezen, dat hij in 1996 de woning aan Mieremet en Klepper had toegewezen.

Is er echt iemand die dit gelooft? Het waren niet Endstra en Holleeder die lieten inbreken bij Van den Heuvel, maar Mieremet die hier opdracht voor had gegeven omdat hij tijdens het interview verscheidene keren zijn mond voorbijgepraat had. Hij wilde voorkomen dat Van den Heuvel hier verder over zou publiceren. En wat toegewezen? Holleeder was meer de loopjongen van Klepper en Mieremet. Die gaf geen opdrachten aan hen, ze gebruikten hem als tussenpersoon.

Het afleggen van de kluisverklaringen (2013)

Hier weet Astrid op een geraffineerde manier te bewerkstelligen dat Sonja, haar verklaringen bij een paar gezellig keuvelende 'dames' kan vertellen, terwijl Astrid haar verklaringen aflegt bij twee doorgewinterde chercheurs. Was Astrid bang dat Sonja zich zou verspreken bij een echte ondervraging door iemand, die de juiste vragen maar zeker ook de juiste vervolgvragen stelt?

De bedreiging van Peter (2013)

Nu volgt het verhaal over de bedreiging van Peter R. de Vries. Astrid haalt alles uit de kast, tot aan Thomas van der Bijl toe. Ze vertelt nu wel, dat Sonja met Peter neukte en vertelt daar een heel verhaal omheen. Waar het eigenlijk op neer komt is dat Wim naar Peter was toegegaan omdat hij niet wilde dat zijn personage in de film gebruikt werd. Zeker niet als hij daar geen geld voor kreeg. Vergeet daarbij niet, dat in de nieuwe versie van de film alle 'slechte' karaktertrekken van de vijf ontvoerders bij Wim in de schoenen geschoven zouden worden.

En dan nog''aangifte doen van zoiets? Ik dacht dat Peter de Vries wel wat gewend was. En dat noemt Astrid afpersing? Zij ging ervan uit, dat Cor van Hout haar broer Gerard had laten ontvoeren, waarbij met een pistool een gat in zijn hoofd geslagen werd. Marcel Kaatee werd bij dezelfde ontvoering bedreigd in bijzijn van zijn vrouw en kind. Marcel moest daarbij onder dwang de kluis openen en de weekopbrengst afgeven, niet wetende of hij dat wel zou overleven. Maar daar heb ik het woord afpersen en een trauma voor het kind dat daar getuige van was niet gehoord. Of was dat anders omdat dit om Cor van Hout ging? Belangrijker dan haar eigen broers?

Wim had zijn excuses gemaakt aan Peter en alles zou weer goed zijn, maar Astrid geeft er een heel andere draai aan. Ook nu weer fluistert Wim in haar oor. Ditmaal dat hij Peter laat doodschieten en dat vertelt ze dan ook aan Peter. In plaats van 'Willem de Neus' wordt het 'Willem de Fluisteraar'.

Drie uitjes met Wim

Weer allemaal zwartmakerij en een wild verhaal over een knokpartij, waarbij Wim een pistool trok in een vol restaurant! Een pistool in een vol restaurant? Welk restaurant was dat dan? En niemand van het personeel of de gasten van dat restaurant heeft daar later over gepraat of aangifte gedaan? Dat lijkt me toch de sensatie van het jaar. Willem Holleeder trekt een pistool en jij bent daarbij?

Opnemen (1995/2013)

Het opnemen van gesprekken bleek een vak apart. Astrid zegt dat ze in 1995 op de Postjesweg, dat moet dan bij 'Dicky Offringa' geweest zijn, voor 1200 gulden aan afluisterapparatuur gekocht heeft om haar toenmalige echtgenoot Jaap Witzenhausen af te luisteren.

Vanaf 1995 was ze dus al aan het opnemen, maar nooit lukte dat door zijn gefluister. Maar al die gesprekken dan, waar hij 'altijd' schreeuwde of siste. Kon zij die ook niet opnemen? Bijvoorbeeld de bedreigingen van Ritchie? Wat ik ook niet begrijp, ik ken de apparatuur van 'Dicky' uit die tijd, dat was topklasse en makkelijk te verbergen. Waarom had ze dan die ouderwetse apparatuur van Peter de Vries nodig? Ze was al acht jaar met goede apparatuur aan het afluisteren!

De derde aanslag op Cor (2003)

Astrid vertelt een hartverscheurend verhaal over de dood van Cor, de reactie van Sonja en van de kinderen, over hoe ze huilen en hoe Wim tussen hen in kwam zitten en met hen mee huilde.

Even later begint Astrid opnieuw met het zwartmaken van Wim:

Het was al wat later op de avond toen er werd aangebeld. We schrokken. Het was Wim. Son, kom even mee naar buiten, riep hij langs me heen naar Sonja. Toen Sonja terug kwam zei ze dat Wim vroeg om de aandelen van de Achterdam.

Het was niet Wim die langskwam voor de Achterdam, dat was Bertus Hassen, die later voor Johan 'de Hakkelaar' Verhoek op ging treden als stroman. Bertus Hassen ging later ook daadwerkelijk de panden op de Achterdam in Alkmaar beheren. Bertus Hassen was die dag ook al bij andere familie van Cor langs geweest voor die aandelen. En dat gelijk na de dood van Cor? Het leek erop dat Hassen wist dat Cor die dag vermoord ging worden en bij niemand van de familie gaat een lampje branden. Denk nog eens na, voor wie trad Bertus Hassen op? Wie kocht de Achterdam van Sonja?

Sonja moest volgens Astrid mee naar het Amsterdamse bos, waar Wim haar vertelde dat ze het huis in Spanje af moest geven aan Stanley Hillis. De waarheid was ook hier weer anders.

Sonja vertelde na de dood van Cor dat alles al was verkocht en Wim geloofde dat, tot hij erachter kwam dat Sonja een deal gesloten had met de belastingdienst. Wim voelde zich belazerd. Hier hadden de dames op gewacht, het moment dat 'Barbertje', pardon 'Wim' moest hangen.

Na de dood van Cor (2003)

Hier laat Astrid weten hoe ze haar vriend en minnaar Rob dumpst. Net als Wim deugt Rob van geen kant. Ze had nu immers haar nieuwe vriend Johan 'de Hakkelaar' Verhoek. Dat is waar Astrid steeds verbleef en niet zoals ze vertelt, steeds bij Sonja. Dan begint ze hetzelfde te zeggen als Endstra tijdens de achterbank gesprekken. Ook een leugenboek. We hebben nu twee leugenaars bij elkaar. En liegen kan Astrid, ook nu weer, over het terugstorten van het geld voor de begrafenis van Cor. Met welk geld? Sonja had toch geen geld en geen goud? Of deed ze die storting via de Bank?

Het verdriet van Sonja (2003)

Astrid vertelt over de tweede aanslag op Cor in 2000 en dat Cor hierna steeds meer ging drinken. Ook dat klopt niet, Cor ging meer drinken nadat Sonja hun tweede kindje Bo had afgestaan.

Astrid gaat verder met het verhaal dat Peter een paar dagen na de begrafenis bij Sonja langskwam en vertelde dat Cor een verhouding had met iemand van zijn redactie.

Ook nu weer lag de waarheid iets anders. Sonja wist al bijna twee jaar van de verhouding tussen Cor en Lisette Knoop, want om haar ging het, en Peter kwam niet langs om haar dat te vertellen. Peter lag namelijk al veel langer met Sonja te wippen en het was Peter die kort voor de liquidatie van Cor tegen Astrid gezegd had dat het nu wel heel serieus begon te worden tussen die twee.

Gouden Hart (2003)

Cors huis was goed beveiligd met camera's. Hij wilde alles kunnen zien wat zich in en om het huis afspeelde en zo was te zien, dat terwijl Cor nog op de koude grond in Amstelveen lag, vrienden naar zijn huis waren gesneld en het huis met tassen vol goederen hadden verlaten.

Het huis van Cor? En tassen vol goederen? Vrienden van Cor? Het ging niet om het huis van Cor maar om het huis van Sonja. Cor woonde in zijn villa in Nigtevecht en de rest van de tijd woonde hij bij zijn vriendin Lisette 'Nappe' Knoop. Het ging niet om tassen met goederen maar twee koffers met geld! En het waren geen vrienden van Cor, die naar zijn huis snelden, maar het was één zogenaamde 'vriend' en wel Thomas van der Bijl, dezelfde die later steeds Wim beschuldigde dat hij Cor vermoord had. Hoe kwam het dat Thomas zo snel wist dat Cor dood was maar niet naar Cor ging maar het geld pikte. Was dat om zijn verdriet te uiten over de dood van zijn beste vriend?

Astrid geeft voorbeelden hoe de 'vrienden' van Cor hun eigenbelang geen moment uit het oog verloren. Zoals ze zei: “Ook in de dagen en weken daarna was het een komen en gaan van figuren die alleen kwamen kijken of er nog wat te halen viel. Niemand kwam iets brengen, ook niet als Cors vrouw en kinderen daar recht op hadden.” Maar wat haar het meest stak, dat er een ketting met een gouden hartje, dat Cor voor de verjaardag van Francis had gekocht, ook verdwenen was.

En wat doet Wim, in tegenstelling tot al die profiteurs die langskwamen of er nog iets van hun gading bij was, koopt hij een nieuw hartje voor haar verjaardag. Astrid probeert er alles aan te doen om ook dit in diskrediet te brengen. Maar wat was dan Wims belang om dat hartje te kopen?

Tap (Willem en Sonja)

Weer opnieuw het verhaal over de gemaakte tap, waar Sonja haar broer aan het uitlokken was en zichzelf zogenaamd netjes en rustig bleef in plaats van haar gebruikelijke bootwerkers-taal.

Goudsnip (2007)

Hier wordt Sandra de Hartog nog de informant van Wim genoemd. Astrid zegt over de Goudsnipdeal : “*Pas nou maar op dat je hierover niks tegen haar zegt, ze is helemaal idolaat van hem. Die vertelt hem nog wat we een week geleden hebben gegeten.*”

Hé, dus Sandra was toen nog niet in hun kamp en over haar hebben zij ook praatjes. Maar, Wim had toch haar man Sam Klepper laten vermoorden? Wist zij dat toen nog niet, zeven jaar later. En nog steeds idolaat van hem? Dan zal Wim toch niet zo slecht voor haar geweest zijn? Hoe en wanneer is ze er dan achter gekomen dat Wim, haar man zou hebben vermoord of laten vermoorden?

Wat een verhaal over de Goudsnipdeal. Wim die op dat moment nog niets wist, over wat voor deal dan ook, krijgt weer alles op zijn bord geschoven. Astrid was als een volleerd consigliere, de belangen van Sonja en van zichzelf (?) aan het behartigen. Ze had het geld van de Achterdam witgewassen, het geld waar Wim niks van wist tot in 2013 de deal openbaar werd gemaakt. En wat zegt Astrid:

Maar we slaagden erin Wim buiten het Goudsnip-onderzoek te houden. Hem werd het witwassen van het Heinekengeld niet verweten. Integendeel: in plaats van dat justitie hem vervolgde, onderzochten ze of er geld bij Sonja te vinden was. Precies zoals Wim graag wilde.

Hoe kon Wim hier voor vervolgd worden? Sonja had de bezittingen en alleen zij wisten ervan!

Het openbaar ministerie maakte de schikking met Sonja op 30 januari 2013 openbaar. Er verscheen een persbericht dat Sonja 1,1 miljoen euro had betaald. Volgens Sonja was dit alles wat ze had. *De waarheid lag, ook nu weer, toch iets anders. Sonja had in nauwe samenwerking met Astrid de panden aan de Achterdam verkocht aan Astrids nieuwe minnaar Johan 'de Hakkelaar' Verhoek. Astrid vertelt niet dat ze daar een groot bedrag geld en goud voor had gekregen, wat ze ook niet vertelt is het bedrag, dat onder de tafel zwart werd betaald.*

En maar liegen en bedriegen. Wim is gewoon zichzelf en begint te denken dat ze tegen hem samenspannen. Astrid begint hem te knijpen dat hun 'bedrog' door Wim ontdekt wordt: “Hij zag ons voor het eerst als één geheel, en dat was een slecht teken. Dat gaat niet goed zo.” “Wim, ik heb nog nooit een verklaring afgelegd, en dat ga ik ook nooit doen.”

Wim liet zich weer overtuigen. *De enige die ik steeds de boel zie belazeren, zijn Astrid en Sonja!*

Nu begint ze te vertellen dat 'zij' denkt dat de CIE, informatie over de Goudsnipzaak bij Wim vandaan komt. *Hoe zou dat dan moeten? Wim wist voor de publicatie, niets over deze deal.*

Dan volgt de 'gotspe':

“Ik wist niet wat ik erger vond: Wim de moordenaar of Wim de prater met de kit.”

Wie praatte er met de kit? Wim of Sonja en Astrid? En hoe zat het ook al weer met zijn 'petten', kon hij dan niet via hen aan die informatie komen? Of waren er geen petten?

Zo ook de bandopname:

Uit de opname komt alleen naar voren, dat hij ook, samen met Meijer en Boellaard ook wat van het geld van de film wil hebben. Er is geen sprake van wat voor bedreiging dan ook. Alleen dat hij haar niet meer zou gaan beschermen tegen de andere twee, en dat hij wat herrie zou gaan maken.

Astrid maakt er een bedreiging van:

Zal ik je dit zeggen As, *fluistert en verwijst naar wie hem in de maling hebben genomen en hij allemaal heeft om laten leggen.*

Maar dat stond nu juist niet op de opname. Omdat hij fluisterde? Maar dan komt hij toch ook dichterbij de af luisterapparatuur, hij boog zich steeds dichterbij haar toe? Is dat het bewijs? *En van alle bedreigingen die Wim steeds uit, is dit het enige dat ze tot nu toe heeft kunnen opnemen met de 'professionele' af luisterapparatuur, die ze al in 1995 heeft gekocht bij de Spy-shop. Hieruit blijkt dat ze niet alleen het gefluister heeft gemist, maar ook alle gesprekken waarin Wim naar hen loopt te schreeuwen en te dreigen. Waren die gesprekken er dan wel? Vanaf 1995 en niks?*

Er wordt verder gezegd dat Wim denkt dat er veel geld aankomt van de film die over de Heineken-ontvoering gemaakt gaat worden, hier ging het bewuste opgenomen gesprek over en Wim zou daar ook geld van willen. In de visie van Astrid is dat afpersing.

De opdracht is gegeven:

Allemaal hetzelfde geblaat. In wat hier gezegd wordt, zie ik geen opdracht. Ze probeert hem woorden in de mond te leggen, maar er komt niets uit. Ik denk meer, dat Wim graag een autootje wil hebben. Moet dit nu het beeld zijn van een crimineel met "misschien" wel honderd miljoen?

De kuil (2014)

Dit verhaal lijkt een opzetje te zijn van de zussen. Astrid doet voorkomen of zij met Sonja naar een afgesproken plek moet komen. Kijk maar eens goed naar de tekst. Wim wist helemaal niet dat Sonja in de buurt was, toen Sonja plotseling opdook, hij dacht dat ze haar toevallig tegenkwamen.

Wim zegt: "Hoe kom jij hier nou weer?"

Astrid: "Haha, doet zo ineens op."

Wim: Hoe kan dat nou weer? Ineens zie ik je weer."

Sonja: "Ja, ik ben het, die stoorzender weer, ik was aan het sporten."

Astrid liet in het begin van de episode voorkomen of zij 'samen' naar een afgesproken plek moesten komen en Sonja eerst niet gelijk met hen op mocht lopen. Ja, zo kun je alles verdraaien!

Het volgende vertelt ze als afsluiting, waardoor het verhaal weer anders lijkt:

Boxer, ik laat de kuil wel open hoor. Ik laat die kuil open hé!" Dit zegt ook niets, maar het is wel vreemd dat dit 'niet' opgenomen is. Was de apparatuur al uitgeschakeld? Maar waarom?

De tegenaanval (2014)

Nu vertelt Astrid tegen Wim dat Sonja alle gesprekken met hem had opgenomen en als er iets met haar kinderen, 'Peter' of haarzelf zou gebeuren, die automatisch bij de politie terecht zouden komen.

Wim zegt: Zeker moest ze dat met een ander gedaan hebben. "Sonja" is daar inderdaad te stom voor. Ze kan niet eens een internetoverboeking doen, laat staan met technische apparatuur.

Maar met wie?

Wim zegt:

"Met Peter. Ze hebben dit samen verzonnen. Ze spelen een spel met me."

Astrid: "Nee, dat geloof ik niet. Dat doet Peter niet."

Nou, dat doet Peter wel, en niet alleen in deze zaak, denk maar aan Joran van der Sloot. Typisch is ook om nu te zien hoe Astrid over Sonja denkt, maar ja, gemakkelijk voor het karretje te spannen.

Wim dacht dat de opnames gingen over het vragen om geld voor de filmrechten en de erfenis. Niet over doodsbedreigingen, die komen alleen uit de koker van Astrid.

Dat blijkt ook uit het volgende:

De ochtend had echter zo'n impact op mijn zenuwstelsel gehad, dat ik het niet meer aankon om mij in de avond alweer, te bepakken met afluisterapparatuur. Maar het gesprek staat in mijn geheugen gegrift:

Hoe bestaat het, nu worden er wel bedreigingen geuit en niet zo zuinig ook, zoals:

'Ik ga haar langzaam laten sterven', 'echt laten lijden', 'eerst haar kinderen', haar kleinkind en dan zij', 'ik laat haar niet doodschieten', 'ik laat haar martelen', 'Ik breek elk botje in haar lichaam', 'snij haar helemaal in stukjes'.

Gelukkig dat Astrid dit allemaal woordelijk kan navertellen. Hoe jammer toch, dat dit nu net niet is opgenomen, maar ook, hoe 'toevallig'? Kijk nog eens naar dat gesprek van die middag. Een heel andere Wim, oké zei hij, ik heb gewoon een beetje boos gedaan, dat was alles.

En zie eens wat een verhaal Astrid van het avondgesprek heeft gemaakt. Helaas niet opgenomen. Natuurlijk niet omdat dit gesprek nooit gevoerd is. Zo wordt Wim al zwarter en zwarter gemaakt En wat dat bepakken met afluisterapparatuur betreft. Ik heb jaren met de spullen van de Spy-shop gewerkt. Prima apparatuur, in een paar tellen te bevestigen. Te bevestigen aan haar BH, iets langer?

Ik vermoord hem

Astrid vertelt nu dat ze Wim gaat vermoorden. Waarom is mij tot nu toe een raadsel.

Ze doet of ze van Wim gehoord heeft, hoe je precies een liquidatie uitvoert. Hoe heeft Wim daar dan ervaring mee? Hij was toch alleen degene die de opdracht geeft? Leest Astrid teveel detectives? Maar gelukkig wisten haar 'kuiten' dat ze bezig was een verkeerde weg in te slaan en hielden haar tegen? Dus doet ze het maar niet? En dan is Wim de woordkunstenaar?

Een zwamverhaal, dat nergens op slat met in de context: zie toch eens hoe moeilijk ik het heb?

Sandra en de vrouwen (2014)

Nu komt naar voren dat Wim niet alleen hen altijd controleerde, maar ook, volgens Astrid, al zijn vriendinnen. Zelfs vanuit de gevangenis? Hoe deed hij dat dan, met camera's en microfoons?

Alleen reageert Wim toch wel wat anders, dan Astrid steeds vertelde. In plaats van dat hij fluisterde, 'schreeuwde' hij tegen Sandra, tot drie keer toe. Ook nu weer dreigde hij een kind met de dood. Helaas, ook nu weer niets opgenomen en geen getuigen, zelfs geen liplezer in de buurt.

De waarheid lijkt hier meer te zijn, dat toen ze een combine met Sandra gingen vormen, deze precies in het verhaal mee gaat. Alleen, wist Sandra na veertien jaar samenwonen met Wim nog steeds niet, dat Wim nooit schreeuwde maar alleen fluisterde. Hun combine was er geen van angst, maar van avontuur en geldzucht. Hoe draaien we onze broer en ex-vriend de gevangenis in en wel zo, dat wij er beter van worden.

Wat later liepen ze langs de Bosbaan, zonder opdracht van Wim, en kwam dat nog meer tot uiting:

“Sandra ging voor ons staan met haar arm omhoog alsof ze een zwaard vasthield en riep:

“Eén voor allen, allen voor één!”

“Eén voor allen, allen voor één!” riepen Sonja en Astrid haar na. Daar stonden ze dan:

De 'Drie Musketers'. Een verbond was gesloten, maar ten koste van wat en wie?

Wim wil bij mama intrekken (2014)

Wim had zoveel geld, dat hij geen enkele mogelijkheid zag dan bij zijn moeder in te trekken na de breuk met Sandra. Ook nu weer komt ze met van alles aanzetten om Wim zwart te maken.

Wim ging bij zijn moeder wonen, terwijl hij volgens Astrid een prachtig appartement had in Huizen, een vriendin in de Jordaan, een vriendin in Amsterdam-West en een rits andere vriendinnen en ondanks dat, trekt hij bij zijn moeder in?

Ook nu terroriseerde Wim zijn moeder, althans volgens Astrid. De burens dachten daar heel anders over en spraken moeder Stien aan op de aanwezigheid van haar zoon. Niet omdat hij altijd dronken thuis kwam, maar omdat hij zo aardig was! Zo sociaal.

Hoe komt het toch dat iedereen Wim zo zag, behalve Sonja en tja, Thomas van der Bijl?

Thomas (1980)

Hier kan ik heel duidelijk over zijn. Thomas wordt door Astrid de hemel in geprezen en is in deze episode zijn leugens en misdaden aan het faciliteren. Eén ding is zeker, van haar beschrijving van Van der Bijl klopt niets en dat weet zij ook. Het mag toch wel opvallen hoeveel begrip en sympathie Astrid toont voor criminelen, behalve als het haar broer Wim betreft.

Ook nu komt ze weer met het verhaal dat Wim vanuit de gevangenis de moord op Van der Bijl geregeld had. Terwijl Wim daar niks mee van doen had. In de artikel 12 procedure kom ik daar uitgebreid op terug. Wat schrijft Astrid nog meer:

Cor had zich geen betere vriend kunnen wensen. Zelfs na zijn dood kwam Thomas nog voor hem op. Typisch, hoe deed hij dat dan? Ze weet net zo goed als ik, dat Thomas op de dag van Cors liquidatie bij Sonja inbrak en de koffers met geld en sieraden op de 'pikkie pikkie' wijze weghaalde. Is dat het idee van een echte vriend in Astrids beleving? Of past Van der Bijl in de strategie?

Fred Ros (2014)

Hier zie je weer het voorbeeld van de manipulatie van Astrid. Helaas voor haar wordt er op de opnames niets gezegd dat ze anders uit kan leggen. Zoveel opnames en dan nog niets?

Kijk nog eens naar dat gesprek, het enige dat anders uitgelegd zou kunnen worden staat er niet op, want dat 'fluisterde' hij, was zoals altijd onverstaanbaar. Is het nog steeds niet opgevallen dat Wim bij alle gesprekken netjes en correct is met uitzondering van het gesprek met Sonja, waarbij ze eerst het bloed onder zijn nagels had weggehaald. Oeps, dat stond er net niet op!

Testament (2014)

Het wordt voor Astrid zichtbaar, dat ook de CIE weinig geloof hecht aan het verhaal van de zussen Holleeder. Astrid zegt dat ze steeds probeert mee te denken en wil hem desnoods voor een andere zaak laten arresteren? Bij de CIE hebben ze niet zo'n haast. Nu laat Astrid weer haar ware aard zien, een controlefreak die alles wil afdwingen. Kijk maar eens hoe angstig ze is!

“Ik ontplof bijna en stuur een berichtje dat ze niet goed wijs zijn. Na wat 'boze' berichtjes van mijn kant willen ze een paar dagen later een afspraak. Willen ze dat of kunnen ze niet anders?”

Toen ik dit las, moest ik gelijk denken aan een uitspraak van Maruschka Verhoek, de dochter van..!
“Astrid hoeft van niemand bang te wezen, iedereen is bang van haar.”

De aanslag in Amstelveen (2014)

Nu pas komt het ware verhaal achter de beruchte tap naar buiten en blijkt het een ander verhaal.

Het was niet alleen Wim die geld van de film wilde hebben, maar ook Frans Meijer en Jan Boellaard. Ze probeerden al eerder in 't Kalffe, in Ouderkerk aan de Amstel de zussen ertoe te bewegen hen wat te geven van de opbrengst van de film. Ook Meijer en Boellaard werden publiekelijk te kakken gezet, terwijl ze alleen iets vroegen waar ze recht op dachten te hebben. Een stukje opbrengst van een film die over hen ging en hun jaren van hun vrijheid had gekost!

Wim, die net als de andere twee ook niets heeft, schuift hier tussen als bemiddelaar en probeert om Sonja en haar minnaar Peter R. de Vries te bewegen om de opbrengst van de film met hen te delen.

Nu is het verhaal van de opgenomen tape duidelijk en komt in een totaal andere context te staan. *Wim laat in dat fameuze gesprek weten dat Boellaard en Meijer mensen zijn om rekening mee te houden. Hij zegt dat zij op mensen hebben geschoten. Dat klopt ook, vraag maar aan 'Paul van Hove'. Was Wim daar om haar te beschermen? En voelt hij zich in de maling wordt genomen?*

Dat zou mij niets verbazen, met al die leugens die Astrid, met steun van Sonja, tot nu toe verteld en neergepend heeft. Nog even over het intimideren. Was Sonja geïntimideerd? Dacht het niet. Het was juist Wim die van slag was. Omdat hij niet verwacht had door zijn zus zo belazerd te worden!

Robert ter Haak (2015)

Peter de Vries kwam bij Astrid met de verklaringen van Fred Ros. Het ging over de tipgever die Cor weggetipt zou hebben. Astrid vertelt het verhaal dat ze Bassie Vermeulen gaan verdenken, maar zegt nog meer over Bassie: *“Sonja moest Bassie in opdracht van 'Wim' de auto geven waar hij in die tijd Cor in rondreed en zij moest hem doorbetalen wat Cor hem daarvoor had betaald.”* Dat lijkt toch wel heel erg vreemd? Sonja moest van Wim de auto van Cor weggeven en doet dat? Wat een omschakeling, ze gaf niet het autootje van Ritchie af aan Wim? Vreemd of gelogen?

Daarna begint Astrid over de afleidingsmanoeuvre van Wim. Hij zou 'haar' ooit lachend verteld hebben dat hij Bassie in het openbaar een draai om zijn oren had gegeven, omdat hij Cor had verraden. Wim, die Bassie, twee meter in kwadraat, een klap om zijn oren geeft lijkt mij sterk.

Nu volgt het opgenomen gesprek. Duidelijk komt naar voren dat de dames zich goed prepareren om Wim er opnieuw in te laten lopen. Als je dat zo leest is het niet te geloven dat de opnames van bijna alle gesprekken van voor die tijd mislukt zijn. Een zendertje gewikkeld in een condoom in je vagina stoppen en de gevangenis binnensmokkelen verwacht je niet van een strafrechtadvocate. Dan het gesprek. Hier staat wel een heel verhaal, maar dat is niet wat er is opgenomen. Het enige wat is opgenomen, ondanks de voorbereiding, is wat steeds staat achter de letters, W: en A:. De rest komt uit de koker en de grote duim van Astrid.

En wie bleek de tipgever volgens het verhaal van Astrid? Dat was Robert ter Haak, degene die met Cor gegeten had bij de Chinees en naast hem op de stoep stond te wachten, Ter Haak werd samen met Cor van Hout doorzeefd met kogels en overleed een paar weken later aan de verwondingen. *Ja, dat is echt geloofwaardig, dat Ter Haak naast Cor op de stoep gaat staan, terwijl hij weet dat er personen aankomen om Cor te liquideren? Wat wel geloofwaardig is dat de dames, of moet ik zeggen, 'Astrid en Peter', wel erg veel moeite doen om een andere tipgever aan te wijzen!*

Wie kwam er met de verklaringen van Fred Ros, over dat Ros gehoord had wie degene was die de aanwezigheid en het vertrek van Cor had doorgegeven aan zijn moordenaars. Dat was Peter R. de Vries en gelijk beginnen de zussen met Peter samen een erg ingewikkeld scenario te bedenken om een tipgever aan te wijzen die al dood is en dus niets meer kan verklaren. Waarom zou dat zijn?

In eerdere stukken heb ik al aangegeven dat er heel gemakkelijk achter is te komen, wie de moordenaar getipt heeft. Dat is de persoon waar Cor, net voordat hij het restaurant verliet, mee aan het bellen was en die hij vertelde dat hij zo weg zou gaan. Met wie was Cor dan aan het bellen? Dat staat in die telefoon, maar helaas, die telefoon is niet door de politie onderzocht. Heel vreemd? Maar het wordt nog vreemder. De telefoon is overgedragen aan de 'familie', en is via 'Martin Kok' bij Peter de Vries terechtgekomen. Dus hadden Astrid en Peter niet al die moeite hoeven te doen om erachter te komen wie de tipgever was. Of kwam Peter juist vertellen dat ze er achter zouden komen wie de tipgever was als hij de telefoon over zou dragen aan justitie? De tipgever was heel dichtbij. **Peter, geef openheid van zaken, waar is de telefoon? Met wie belde Cor, net voor de liquidatie?**

Sterven II (2015)

Na de gebruikelijke verdachtmakingen en niets toevoegende herhalingen om toch maar haar gelijk aan te geven, nu een episode waarin Astrid in gezelschap van Sonja een oude schoolvriendin ontmoet. Het gaat zoals steeds over het bekende verleden van Wim, om maar niet te laten blijken dat ze zich betrappt voelde omdat de vriendin opmerkte dat 'de zussen' zich geen moment zorgen maakten om hun veiligheid maar gezellig samen een ijsje gingen kopen. Waarom zouden ze ook, de dreiging bestaat alleen in hun fantasie, alleen maakten ze een fout door dat zo duidelijk te tonen.

Afscheid van mijn werk (2015)

Een tranentrekker, waar duidelijk uit naar voren moet komen dat ze niet langer haar werk als strafrechtadvocate uit kan oefenen. Dit uit angst voor een aanslag in opdracht van haar broer die op dat moment in de EBI zit. Niet de makkelijkste plaats om een moordopdracht te geven. En, tot vervelens toe, ook nu weer is het Wims schuld dat ze hem verraden heeft en zij daardoor haar werk niet meer kan doen. En wat zegt dan deze 'hypocriete' dame over het feit dat cliënten door een eventueel uitstel langer vast zouden zitten: *“Dat was in strijd met mijn taak als advocaat!”*

In strijd met mijn taak als advocaat? Niet in strijd met deze taak was dus:

- zaken uit onderzoek openbaar maken
- aangiften prepareren tegen een cliënt. Ze behandelde zaken voor Wim, dus ook een cliënt
- uitlokking met als doel iemand, haar broer, erin te luizen, meerdere malen gepleegd
- aantoonbare leugens vertellen tegen cliënt met het doel geen argwaan te wekken
- vergaande plannen maken om haar broer en cliënt te vermoorden
- af luisterapparatuur inzetten om een cliënt uitspraken te ontlokken om die later tegen hem te gebruiken en deze gesprekken ook nog manipuleren
- hand en spandiensten verlenen aan een crimineel complot of daar de bedenker van zijn
- witwassen van crimineel geld en daarover liegen tegen de rechtbank
- samenspanning en het ontplooiën van illegale activiteiten
- deelnemen aan een criminele organisatie
- een op dat moment, al minimaal 12 jaar durende relatie onderhouden met één van de grootste criminelen van de afgelopen 30 jaar
- hier geen melding van doen bij de Deken

Is dat een hypocriet standpunt of niet? Overigens, Astrid had al op 9 oktober 2012, toen ze met haar vriend en minnaar, Johan 'de Hakkelaar' Verhoek, bij een inval om 6 uur 's morgens door een AT-team in bed betrappt werd zich terug moeten trekken uit de advocatuur.

EBI (2016)

Astrid speelt een spelletje en probeert op haar eigen slinkse manier, haar beveiligingsteam en in het verlengde daarvan de commissie die over de verlenging van het verblijf van haar broer in de EBI beslist te beïnvloeden. Of dat daardoor gekomen is werd niet bekend, maar de verlenging kwam er.

Wie wil ons vermoorden (2016)

Verhalen over Wim die vanuit de EBI opdracht had gegeven om Sonja, Peter en Astrid te laten vermoorden. Het was al snel duidelijk dat dit onzinverhalen betrof. Zelfs degene die de opdracht had gekregen en moest doorgeven moest later bekennen dat hij dat alleen gezegd had om uit de gevangenis te komen. Toch blijft Astrid aan het verhaal vast houden, omdat dat een eigen grond zou creëren om Wim in de EBI te houden. Ook zou dat alles bevestigen wat zij over hem had verklaard. Maar hoe ligt dat nu, nu duidelijk is dat het onzinverhalen waren?

Fort Knox (2016)

In de episode 'Fort Knox' gaat ze maar door over de vermeende moordopdracht, waarvan ze weet dat daar geen sprake van is geweest. Ze haalt de mede-samenzweersers erbij, die natuurlijk dezelfde

mening hebben en een theateraal verhaal over een denkbeeldige achtervolging. De Penoza blijft erin!

De Aanvaring (2016)

Hier introduceert Astrid, 'de huilstrategie' die ze gedurende alle verdere interviews over het boek maar ook tijdens verklaringen bij justitie verder zal gebruiken. De huilstrategie, wordt afgewisseld met de 'ik word boos' strategie, alles om maar geen antwoord te geven op gestelde vragen.

Dan komt de aap uit de mouw:

Sonja komt helemaal overstuur binnen omdat ze bij 'haar' huiszoeking gingen doen naar niet ingeleverde bandjes. Ook hier krijgt Wim, als schaker en meester-strateeg, weer de schuld van? Maar waarom zou Sonja overstuur zijn als er geen ontbrekende bandjes in haar huis lagen?

Nogmaals krijgt Wim de schuld en ondanks dat er volgens haar 'geen' bandjes meer waren, reconstrueert ze, samen met de onvermijdelijke Peter R. de Vries, waar de 'ontbrekende' stick met de bewuste opname is gebleven en levert die in.

En eindigt met de woorden: **“Maar ondanks die onzekerheid, Wim, hou ik nog steeds van jou.”**

Ja, dat hebben we gedurende het hele boek kunnen lezen, de liefde van Astrid voor broer Wim!